

Celem rozprawy jest analiza wybranych konfiguracji przestrzennych w polskiej wyobraźni zbiorowej, ich powiązań i wzajemnych wpływów. Zainteresowania autorki skupiają się wokół sposobów przedstawiania stosunków przestrzennych związanych umiejscowieniem terytorium Rosji na mapach budowanych przez polskich pisarzy. Przedmiotem analizy jest literatura polska opublikowana w ćwierćwieczu od 1989 do 2014 roku.

Rozprawa zbudowana jest z pięciu rozdziałów, które odpowiadają pięciu mapom, czyli sposobom postrzegania przestrzeni Rosji w najnowszej literaturze polskiej. Autorka analizuje mapy: peryferii i centrum, przestrzeni Katynia i Smoleńska, Sybiru i Syberii, duchowości oraz fantazmatyczne mapy Federacji Rosyjskiej.

Rozważania zostały uporządkowane zgodnie z malejącą realnością przestrzeni, których dotyczyły mapy i zgodnie z rosnącym poziomem autorskiej wyobraźni, od tych, które bezpośrednio odnoszą się do rzeczywistych, możliwych do zlokalizowania przestrzeni, po te wyobrażone, istniejące jedynie w literackich narracjach i wyobrażeniach zbiorowości. Ten układ pozwala pokazać, w jaki sposób za pośrednictwem literatury dochodzi do odrealnienia terytorium Rosji, na jakiej podstawie powstają wyobrażone mapy Rosji, kto je konstruuje i w jaki sposób się przenikają. Rozważania nie są układem chronologicznym, lecz pokazują powiązania, zależności i sprzężenia.

Analiza map Rosji we współczesnej polskiej literaturze pokazuje, że obraz ten jest niezwykle złożony, silnie uzależniony od historycznych zaszłości i mocno sprzężony z emocjami oraz afektami.